

Uitgeputte fitis

Half april zit ik in de tuin van een waterig zonnetje te genieten als er plotseling iets uit de krentenboom dwarrelt. Het gedwarrel landt op de rand van een schaal water vlak voor mijn voeten. Het blijkt een fitis te zijn, een klein bruinig vogeltje met een spits snaveltje. Snel drinkt hij een paar slokjes water, rust even en drinkt nog wat. Na het drinken vliegt de fitis naar een nabijgelegen struikje. Het fragiele vogeltje maakt een zeer vermoeide indruk. Telkens vallen de oogjes dicht om zich even later weer helder en alert te openen. Terwijl ik naar de uitgeputte fitis kijk, vraag ik me af of hij net terug is uit Afrika. Daar overwinteren deze vederlichte vogeltjes om in april weer in Nederland terug te keren voor het broedseizoen. Zelden werd ik zo getroffen door de grootsheid van deze prestatie.

Nog tweemaal komt de fitis bij de schaal drinken, zonder zich iets van mijn aanwezigheid aan te trekken. Tijdens het drinken buigt het kopje voorover. In de nek zie ik een glanzend bolletje, dat verdacht veel op een volgezogen teek lijkt. Bij vogels heb ik niet eerder een teek gezien, maar het gebeurt ook niet zo vaak dat je een wilde vogel van zo dichtbij kunt bekijken. Bovendien kan een teek gemakkelijk aan het zicht worden onttrokken door de veren.

Hoeveel bloed een teek opzuigt weet ik niet, maar het lijkt mij een behoorlijke aderlating voor zo'n kleine vogel. Bovendien kunnen teken ziekten overbrengen. Het is niet ondenkbaar dat de slechte conditie van de fitis wordt veroorzaakt door de teek. Ik wens het vogeltje rust en voldoende voedsel voor een voorspoedig herstel. Na een kwartier is de fitis weer even plotseling uit de tuin verdwenen als hij is verschenen.

Een fitis lijkt uiterlijk zeer veel op een tjiftjaf. Om ze van elkaar te onderscheiden kun je het beste naar de pootkleur kijken. De fitis heeft meestal lichtgekleurde pootjes, terwijl de tjiftjaf altijd donkere pootjes heeft. Zo veel als de fitis en de tjiftjaf op elkaar lijken, zo verschillend is de zang. De tjiftjaf herhaalt telkens zijn eigen naam, terwijl de fitis een zoet, vloeiend liedje zingt, dat lichtelijk in toonhoogte daalt en een beetje weemoedig klinkt.

Caroline Elfferich
Juli 2006